

Tlačí se do profese, která odjakživa patřila chlapům. Však si od nich na cestách také občas vyslechnou něco pepného. Posměváčci to ale mají marné, tyto „baby“ se volantu už nepustí. Jednou z nich je kamioňáčka Veronika Kubínová.

VERONIKA
KUBÍNOVÁ

28 let

5 let za volantem
kamionu

značka vozu

Volvo 460

Volvíno, neštví mě!

Je brzké pošmourné ráno, ale v průmyslové zóně v Pohořelicích na Brněnsku je neobvyklý ruch. Veronika Kubínová dovezla z Francie stroj tak neobvyklého tvaru a váhy, že si teď parta skladníků vůbec neví rady, jak jí ho z návěsu vlastně sundat. „Občas se stane, že musím hodiny čekat, než dojde ta správná technika a náklad odveze,“ říká šoférka kamionu, která jezdí pro hustopečskou přepravní společnost Moss logistics. Klidná je i po dalších dvou hodinách přešlapování u auta, náklad je stále nahoře.

„Zachovávat klid, za všech okolností, at je jakákoliv stresová situace, to je největší rada od mé maminky,“ říká dlouhovlasá slečna. Není to jen obecná rada, jakou dává máma dceři. Veroniky maminka je totiž také kamioňáčka a osobně ji za volantem zaučovala. „Teď je na půlroční štaci v Irsku, ale denně si telefonujeme,“ dodává dívka.

V Itálii celebritou

Veronika na rozdíl od maminky jezdí mnohem raději na jih. „V Itálii se cítím jako celebrita, žena za volantem je rarita. Jsou ke mně hodnější, úslužnější, poradí cestu,“ pochvaluje si šoférka mezinárodní kamionové dopravy

jižanský přístup. Není divu, protože jinde si ji naopak umějí vychutnat.

„Běžně si řidiči navzájem ukážou, když couvají. Ale někdy chlápci jen stojí na rampě, kouří a koukají. Když mi to ale opravdu nejde, seskočím z auta, nahodím americký úsměv a poprosím je o pomoc. V tu chvíli by se rozkrájeli, aby mi ukázali, a nejraději by za mě i odcouvali,“ směje se Veronika, která se původně vyučila kuchařkou-číšnicí.

Maminčina profese ale zvítězila. Úřad práce, který získal evropské dotace na vzdělání, jí zaplatil profesní a řidičský průkaz skupiny C. A Veronika začala vozit prádlo z Jihlavy do Prahy. Chtěla ale na kamion. Za své si dodělal řidičák skupiny E a nastoupila k dálkové kamionové dopravě. A zase jí pomohla máma. „Zaručila se za mě,“ usmívá se mladá řidička, která vozí stroje, plastové výlisiky, zařízení, dřevo a zboží všeho druhu.

Jízda o život

Teď už pomoc své garantky nepotřebuje, přesně ví, jak rozložit váhu nákladu, aby se neniči-

ly pneumatiky, jak připevnit zboží, aby nesjelo na stranu. Svému autu zkrátka rozumí, i když přiznává, že někdy si dokáže i volvo žít vlastním životem. „Občas musím na něj zanádat: Volvíno, neštví mě! Třeba když jsem se v noci na parkovišti zamkla a elektronika sama kamion zase v noci odemkla,“ říká Veronika.

V noci na odlehlých parkovištích to je vůbec o strach. „Jsem hodně opatrná. Nikdy nevíte, kde je jaký šílenec.

Než vylezu z auta, kouknu ze všech oken, poslouchám, jestli je ticho, a teprve po chvíli

Kterou část práce mám nejraději

Když mě čeká dlouhá jízda, bez větších přestávek.